

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2020 r.

**w sprawie stanowisk służbowych, na których funkcjonariusze Służby Więziennej
nie mają obowiązku noszenia umundurowania i wyposażenia polowego**

Na podstawie art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, 1608, 1635 i 2020) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa stanowiska służbowe, na których funkcjonariusze Służby Więziennej w czasie wykonywania zadań służbowych nie mają obowiązku noszenia umundurowania i wyposażenia polowego.

§ 2. Funkcjonariusze Służby Więziennej nie mają obowiązku noszenia umundurowania i wyposażenia polowego na stanowiskach:

- 1) penitencjarnych, na których są realizowane zadania z zakresu oddziaływania penitencjarnego, specjalistycznego oddziaływania terapeutycznego i zatrudnienia w trakcie prowadzenia i organizacji: programów resocjalizacji, zajęć kulturalno-oświatowych, zajęć z zakresu wychowania fizycznego i sportu, obsługi bibliotecznej, radiowęzła, prowadzenia rozmów wychowawczych, prowadzenia czynności związanych z wykonywaniem pracy przez osadzonych, udzielania pomocy w przygotowaniu do readaptacji społecznej i zwolnienia z jednostki penitencjarnej, prowadzenia badań i udzielania pomocy psychologicznej oraz prowadzenia terapii i oddziaływań psychokorekcyjnych – w działach penitencjarnych, działach terapeutycznych, oddziałach penitencjarnych, ośrodkach diagnostycznych, domach matki i dziecka, w zakładach karnych i aresztach śledczych;
- 2) medycznych i sanitarnych, na których są realizowane zadania z zakresu udzielania świadczeń zdrowotnych, w trakcie badania stanu zdrowia, rozpoznania chorób i zapobiegania im, udzielania porad lekarskich, świadczeń medycznych związanych z diagnostyką medyczną, realizacją zleceń lekarskich, również z zakresu z farmakoterapii i rehabilitacji – w działach służby zdrowia i podmiotach leczniczych zakładów karnych i aresztów śledczych, ośrodków szkolenia Służby Więziennej,

ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej, w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej i w uczelni Służby Więziennej;

- 3) ochronnych, na których są wykonywane działania ochronne, w trakcie pościgu lub z zakresu ochrony osób pozbawionych wolności i zwalczania czynów mogących zagrozić porządkowi i bezpieczeństwu, w trakcie konwojowania poza terenem jednostek organizacyjnych Służby Więziennej – w działach ochrony, grupach interwencyjnych i w innych grupach w zakładach karnych i aresztach śledczych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Opracowano pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego
Wojciech Ulitko
/podpisano elektronicznie/

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 154 ust 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, z późn. zm.), w którym Ministrowi Sprawiedliwości ustawodawca dał możliwość określenia stanowisk służbowych, na których funkcjonariusze w czasie wykonywania zadań służbowych nie mają obowiązku noszenia umundurowania, uwzględniając miejsce pełnienia służby oraz specyfikę wykonywanych zadań służbowych.

Co do zasady, ustawa o Służbie Więziennej stanowi, że Służba Więzienna jest formacją umundurowaną, a zgodnie z art. 154 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej funkcjonariusz jest obowiązany do noszenia w czasie służby: przepisowego umundurowania, wyposażenia polowego, dystynkcji, odznak, oznak służby i znaków identyfikacyjnych. Ustawodawca jednak, biorąc pod uwagę specyfikę niektórych zadań służbowych realizowanych przez Służbę Więzienną, dopuścił możliwość pełnienia służby przez funkcjonariuszy Służby Więziennej bez umundurowania i wyposażenia polowego na stanowiskach służbowych, które określić może Minister Sprawiedliwości.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia przywiduje trzy grupy stanowisk służbowych, na których z uwagi na specyfikę wykonywanych zadań służbowych i miejsce ich realizacji, funkcjonariusze Służby Więziennej mogą pełnić służbę bez przepisowego umundurowania i wyposażenia polowego.

Pierwszą grupą stanowisk służbowych są stanowiska penitencjarne.

Specyfika wykonywanych obowiązków przez funkcjonariuszy działów penitencjarnych, terapeutycznych, ośrodków diagnostycznych oraz domów matki i dziecka, ma swój szczególny charakter. Osoby pełniące służbę w powyższych komórkach są odpowiedzialne za właściwą diagnozę penitencjarną i psychologiczną oraz prowadzenie oddziaływań resocjalizacyjnych i terapeutycznych. Oddziaływania te funkcjonariusze prowadzą w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, przez cały okres wykonywania obowiązków służbowych. Praca ta polega na rozmowach ze skazanymi oraz prowadzeniu grupowych form zajęć o różnym charakterze (zajęcia kulturalno-oświatowe, edukacja, psychokorekcja, terapia, itp.), a także na wykorzystaniu innych metod resocjalizacji, m. in. wykorzystanie wpływu osobistego. Biorąc pod uwagę, że resocjalizacja jest kluczowym

zadaniem Służby Więziennej wymienionym w ustawie o Służbie Więziennej, należy zagwarantować jak najwyższą jakość realizowanych zadań, zgodnych z art. 67 Kodeksu karnego wykonawczego, który stanowi, że wykonywanie kary pozbawienia wolności ma na celu wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanых postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa. Dla osiągnięcia tego celu prowadzi się zindywidualizowane oddziaływanie na skazanych w ramach określonych w ustawie systemów wykonywania kary, w różnych rodzajach i typach zakładów karnych. W oddziaływaniu na skazanych, przy poszanowaniu ich praw i wymaganiu wypełniania przez nich obowiązków, uwzględnia się przede wszystkim pracę, zwłaszcza sprzyjającą zdobywaniu odpowiednich kwalifikacji zawodowych, nauczanie, zajęcia kulturalno-oświatowe i sportowe, podtrzymywanie kontaktów z rodziną i światem zewnętrznym oraz środki terapeutyczne.

Skuteczna resocjalizacja będzie możliwa wyłącznie wtedy, kiedy u osoby pozbawionej wolności wzbudzi się wola współdziałania w celu kształtowania społecznie pożądanых postaw. To współdziałanie jest w dużej mierze zależne od relacji funkcjonariusz – osadzony. Mimo, że kadra penitencjarna merytorycznie jest właściwie przygotowana do wykonywania swoich obowiązków, dodatkowo należałoby umożliwić jej odpowiednie warunki sprzyjające budowaniu relacji z osobą pozbawioną wolności, przede wszystkim relacji opartej na zaufaniu. Fakt ten jest o tyle istotny, że prowadząc czynności diagnostyczne oraz oddziaływania resocjalizacyjne i terapeutyczne, funkcjonariusze poruszają bardzo często wiele osobistych wątków życia osadzonych. Jak pokazują doświadczenia w pracy z osobami pozbawionymi wolności, mundur jest łączony przede wszystkim z izolacyjną funkcją wykonywania kary i może stanowić barierę, która będzie utrudniać budowanie skutecznego i trwałego porozumienia z osadzonymi w toku wzbudzania w nich postaw prospołecznych.

Drugą grupą stanowisk służbowych są stanowiska medyczne i sanitarne.

Obowiązujące akty prawne regulują wyposażenie kadry medycznej w środki ochrony, w tym środki ochrony indywidualnej zabezpieczające przed działaniem niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia czynników, występujących w środowisku pracy. Ponadto istnieje szereg międzynarodowych aktów prawnych, wytycznych i protokołów regulujących powyższą problematykę. Poruszany w nich problem dotyczy utworzenia odpowiedniej relacji między lekarzem, a pacjentem, co jest niezbędne do stworzenia atmosfery zaufania i poczucia

bezpieczeństwa pacjenta. Jednocześnie, brak regulacji prawnych zwalniających więzienną kadrę medyczną z obowiązku noszenia umundurowania w czasie udzielania świadczeń medycznych zaburza tę relację, a w oczach pacjenta lekarz jest głównie funkcjonariuszem Służby Więziennej, nie budzi zaufania, co nie pozostaje bez wpływu na skuteczność procesu terapeutycznego. Brak zaufania pacjenta w stosunku do kadry medycznej może skutkować niepełnym wywiadem, ukrywaniem objawów lub odwrotnie – wyolbrzymianiem objawów. Priorytet zdrowia i życia ludzkiego ma nadrzędność w stosunku do uregulowań prawnych i w związku z powyższym zwolnienie kadry medycznej w czasie udzielania świadczeń medycznych z obowiązkowego umundurowania wydaje się rzeczą bezsporną. Jednocześnie należy pamiętać, że służba zdrowia jest wyposażona w charakterystyczną odzież związaną z koniecznością przestrzegania bezpieczeństwa i higieny pracy.

Trzecią grupą stanowisk służbowych są stanowiska ochronne.

Działania ochronne podejmowane przez funkcjonariuszy Służby Więziennej bez umundurowania i wyposażenia polowego koncentrują się na wąskiej, ale istotnej sferze działań służbowych. Funkcjonariusze Służby Więziennej realizujący zadania służbowe w ramach pościgu mają na celu wyeliminowanie potencjalnego zagrożenia związanego z przebywaniem osób pozbawionych wolności poza kontrolą i nadzorem instytucji wymiaru sprawiedliwości, a tym samym podniesienie poziomu ochrony społeczeństwa przed sprawcami przestępstw, którzy dokonali ucieczki z jednostki penitencjarnej lub w trakcie konwojowania albo osoby te dokonały samowolnego oddalenia się z zatrudnienia zewnętrznego w systemie bez konwojenta lub nie powróciły w wyznaczonym terminie do jednostki penitencjarnej w trakcie korzystania z zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego lub aresztu śledczego. Praktyka penitencjarna wskazuje, że w takich przypadkach organizowanie pościgu w umundurowaniu jest mało skuteczne, gdyż funkcjonariusze Służby Więziennej są widoczni i rozpoznawalni w miejscach, w których może przebywać osadzony, który dokonał ucieczki, bądź przebywa na wolności, mimo że na mocy prawomocnego wyroku sądu powinien odbywać karę pozbawienia wolności. Mając na uwadze zapewnienie odpowiednich warunków do realizacji zadań poza terenem jednostek organizacyjnych Służby Więziennej przez funkcjonariuszy Służby Więziennej w trakcie pościgu, projektowane rozwiązanie pozwoli na ściganie osób pozbawionych wolności bez umundurowania pomimo wyposażenia ich w środki przymusu bezpośredniego i broń palną. Rozporządzenie obejmować ma również działania podejmowane przez funkcjonariuszy

Służby Więziennej bez umundurowania w ramach niektórych czynności związanych z konwojowaniem osadzonych, m. in. na uroczystości rodzinne (takie jak ślub, czy pogrzeb) lub na czas pobytu osadzonego w szpitalu. Rozwiązanie to ma na celu również zwiększenie bezpieczeństwa funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz osób konwojowanych.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie generować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu więziennictwa.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z opinią MSZ z dnia 20.. r. projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych”, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia

w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205), ponieważ nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej.

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie stanowisk służbowych, na których funkcjonariusze Służby Więziennej nie mają obowiązku noszenia umundurowania i wyposażenia polowego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości – p. Michał Wójcik</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Mirosław Przybylski – Dyrektor Departamentu Wykonania Orzeczeń i Probacji, tel. 52-12-231, e-mail: miroslaw.przybylski@ms.gov.pl; 2) Wojciech Ulitko – Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego, tel. 52-12-645, -email: wojciech.ulitko@ms.gov.pl; 3) Grażyna Leoncewicz – Główny Specjalista ds. legislacji, Departament Legislacyjny Prawa Karnego, tel. 52-12-449, e-mail: grazyna.leoncewicz@ms.gov.pl 	<p>Data sporządzenia: 10 grudnia 2019 r.</p> <p>Źródło: art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427, z późn. zm.)</p> <p>Nr w WPL MS: B 481</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427 z późn. zm.), w którym Ministrowi Sprawiedliwości ustawodawca dał możliwość określenia stanowisk służbowych, na których funkcjonariusze w czasie wykonywania zadań służbowych nie mają obowiązku noszenia umundurowania, uwzględniając miejsce pełnienia służby oraz specyfikę wykonywanych zadań służbowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ustawa o Służbie Więziennej stanowi, że Służba Więzienna jest formacją umundurowaną. Zgodnie z art. 154 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej funkcjonariusz jest obowiązany do noszenia w czasie służby: przepisowego umundurowania, wyposażenia polowego, dystynkcji, odznak, oznak służby i znaków identyfikacyjnych. Natomiast, biorąc pod uwagę specyfikę niektórych zadań służbowych realizowanych przez Służbę Więzienną, proponuje się możliwość pełnienia służby przez funkcjonariuszy Służby Więziennej bez umundurowania i wyposażenia polowego na stanowiskach służbowych wymienionych w projektowanym rozporządzeniu.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia przywiduje trzy grupy stanowisk służbowych, na których z uwagi na specyfikę wykonywanych zadań służbowych i miejsce ich realizacji, funkcjonariusze Służby Więziennej mogą pełnić służbę bez przepisowego umundurowania i wyposażenia polowego, tj.:

- **stanowiska penitencjarne**

Specyfika wykonywanych obowiązków przez funkcjonariuszy działów penitencjarnych, terapeutycznych, ośrodków diagnostycznych oraz domów matki i dziecka, ma swój szczególny charakter. Osoby pełniące służbę w powyższych komórkach są odpowiedzialne za właściwą diagnozę penitencjarną i psychologiczną oraz prowadzenie oddziaływań resocjalizacyjnych i terapeutycznych. Oddziaływania te funkcjonariusze prowadzą w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, przez cały okres wykonywania obowiązków służbowych. Praca ta polega na rozmowach ze skazanymi oraz prowadzeniu grupowych form zajęć o różnym charakterze (zajęcia kulturalno-oświatowe, edukacja, psychokorekcja, terapia, itp.), a także na wykorzystaniu innych metod resocjalizacji, m. in. wykorzystanie wpływu osobistego. Biorąc pod uwagę, że resocjalizacja jest kluczowym zadaniem Służby Więziennej wymienionym w ustawie o Służbie Więziennej, należy zagwarantować jak najwyższą jakość realizowanych zadań, zgodnych z art. 67 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 676, 679, 1694, 2020 i 2070). Zgodnie z tym przepisem wykonywanie kary pozbawienia wolności ma na celu wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanego postaw, w szczególności poczucia

odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa. Dla osiągnięcia tego celu prowadzi się zindywidualizowane oddziaływanie na skazanych w ramach określonych w ustawie systemów wykonywania kary, w różnych rodzajach i typach zakładów karnych. W oddziaływaniu na skazanych, przy poszanowaniu ich praw i wymaganiu wypełniania przez nich obowiązków, uwzględnia się przede wszystkim pracę, zwłaszcza sprzyjającą zdobywaniu odpowiednich kwalifikacji zawodowych, nauczanie, zajęcia kulturalno-oświatowe i sportowe, podtrzymywanie kontaktów z rodziną i światem zewnętrznym oraz środki terapeutyczne.

Skuteczna resocjalizacja będzie możliwa wyłącznie wtedy, kiedy u osoby pozbawionej wolności wzbudzi się wola współdziałania w celu kształtowania społecznie pożądanego postaw. To współdziałanie jest w dużej mierze zależne od relacji funkcjonariusz – osadzony. Mimo, że kadra penitencyjna merytorycznie jest właściwie przygotowana do wykonywania swoich obowiązków, dodatkowo należałoby umożliwić jej odpowiednie warunki sprzyjające budowaniu relacji z osobą pozbawioną wolności, przede wszystkim relacji opartej na zaufaniu. Fakt ten jest o tyle istotny, że prowadząc czynności diagnostyczne oraz oddziaływania resocjalizacyjne i terapeutyczne, funkcjonariusze poruszają bardzo często wiele osobistych wątków życia osadzonych. Jak pokazują doświadczenia w pracy z osobami pozbawionymi wolności, mundur jest łączony przede wszystkim z izolacyjną funkcją wykonywania kary i może stanowić barierę, która będzie utrudniać budowanie skutecznego i trwałego porozumienia z osadzonymi w toku wzbudzania w nich postaw prospołecznych.

- **stanowiska medyczne i sanitarne**

Obowiązujące akty prawne regulują wyposażenie kadry medycznej w środki ochrony, w tym środki ochrony indywidualnej zabezpieczające przed działaniem niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia czynników, występujących w środowisku pracy. Ponadto istnieje szereg międzynarodowych aktów prawnych, wytycznych i protokołów regulujących powyższą problematykę. Poruszany w nich problem dotyczy utworzenia odpowiedniej relacji między lekarzem, a pacjentem, co jest niezbędne do stworzenia atmosfery zaufania i poczucia bezpieczeństwa pacjenta. Jednocześnie, brak regulacji prawnych zwalniających więzienną kadrę medyczną z obowiązku noszenia umundurowania w czasie udzielania świadczeń medycznych zaburza tę relację, a w oczach pacjenta lekarz, który jest głównie funkcjonariuszem Służby Więziennej, nie budzi zaufania, co nie pozostaje bez wpływu na skuteczność procesu terapeutycznego. Brak zaufania pacjenta w stosunku do kadry medycznej może skutkować niepełnym wywiadem, ukrywaniem objawów lub odwrotnie – wyolbrzymianiem objawów. Priorytet zdrowia i życia ludzkiego ma nadrzędność w stosunku do uregulowań prawnych i w związku z powyższym zwolnienie kadry medycznej w czasie udzielania świadczeń medycznych z obowiązkowego umundurowania wydaje się rzeczą bezsporną. Jednocześnie należy pamiętać, że służba zdrowia jest wyposażona w charakterystyczną odzież związaną z koniecznością przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

- **stanowiska ochronne**

Działania ochronne podejmowane przez funkcjonariuszy Służby Więziennej bez umundurowania i wyposażenia polowego koncentrują się na wąskiej, ale istotnej sferze działań służbowych. Funkcjonariusze Służby Więziennej realizujący zadania służbowe w ramach pościgu mają na celu wyeliminowanie potencjalnego zagrożenia związanego z przebywaniem osób pozbawionych wolności poza kontrolą i nadzorem instytucji wymiaru sprawiedliwości, a tym samym podniesienie poziomu ochrony społeczeństwa przed sprawcami przestępstw, którzy dokonali ucieczki z jednostki penitencyjnej lub w trakcie konwojowania albo osoby te dokonały samowolnego oddalenia się z zatrudnienia zewnętrznego w systemie bez konwojenta lub nie powróciły w wyznaczonym terminie do jednostki penitencyjnej w trakcie korzystania z zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego lub aresztu śledczego. Praktyka penitencyjna wskazuje, że w takich przypadkach organizowanie pościgu w umundurowaniu jest mało skuteczne, gdyż funkcjonariusze Służby Więziennej są widoczni i rozpoznawalni w miejscach, w których może przebywać osadzony, który dokonał ucieczki, bądź przebywa na wolności pomimo, iż na mocy prawomocnego wyroku sądu powinien odbywać karę pozbawienia wolności. Mając na uwadze zapewnienie odpowiednich warunków do realizacji zadań poza terenem jednostek organizacyjnych Służby Więziennej przez funkcjonariuszy Służby Więziennej w trakcie pościgu, projektowane rozwiązanie pozwoli na ściganie osób pozbawionych wolności bez umundurowania pomimo wyposażenia ich w środki przymusu bezpośredniego i broń palną. Rozporządzenie obejmować ma również działania podejmowane przez funkcjonariuszy Służby Więziennej bez umundurowania w ramach niektórych czynności związanych z konwojowaniem osadzonych, m. in. na uroczystości rodzinne (takie jak ślub, czy pogrzeb) lub na czas pobytu osadzonego w szpitalu. Rozwiązanie to ma na celu również zwiększenie bezpieczeństwa funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz osób konwojowanych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na szczegółowość projektowanej regulacji, odstąpiono od prowadzenia analiz prawno-porównawczych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Funkcjonariusze na stanowiskach penitencjarnych	3 207	Centralny Zarząd Służby Więziennej - stan na dzień 30.09.2019 r.	Możliwość pełnienia służby przez funkcjonariuszy Służby Więziennej bez umundurowania i wyposażenia polowego na stanowiskach służbowych.
Funkcjonariusze na stanowiskach medycznych i sanitarnych	1 062		
Funkcjonariusze na stanowiskach ochronnych	15 676		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych”, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 ww. ustawy.

Projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie generować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu więziennictwa.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – <i>Prawo przedsiębiorców</i> (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	Brak wpływu.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planowane jest wejście w życie rozporządzenia po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Efekty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	